

ת"פ 22370/10/17 - מדינת ישראל נגד מאיר שטרנברג

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 22370-10-17 מדינת ישראל נ' שטרנברג
(אחר/נוסף)

בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד הילה אקוע

המאשימה

נגד

מאיר שטרנברג ע"י עו"ד לורה בר אלון

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות איומים, העלבת עובד ציבור והתנהגות העלולה להפר את שלום הציבור. ואלה עיקרי הכרעת הדין:

ביום 09.10.17 הסתובב הנאשם באזור דרך שכם כשהוא שתוי ובכיסו מספריים. הנאשם ניגש למספר צעירים במקום אשר ישבו על מדרגות חנות חומרי הבניין, ובהם מוסטפא מחיסן ואבראהים אבו עלול, כשהוא ממלמל לעצמו, ואגב כך שלף את המספריים מכיסו, הניפם והתקרב אל הצעירים באופן מאיים. אחד הצעירים התרחק מהנאשם והיתר צעקו עליו והוא ברח מהם, המשיך לכיוון תחנת הדלק ושם התקרב למכונית ב.מ.וו. בה נסעו כאמל עבידאת וראוף האדיה, באופן שחייב את הנהג לסטות מנתיב נסיעתו והחוזה לעבר המכונית תנועה כאילו ניסה לחבוט בה.

הצעירים קראו לשוטרים אשר עברו במקום והנאשם החל להתרחק מהמקום וזרק את המספריים באיזור תחנת הדלק. ואלה עצרו את הנאשם.

לאחר מעצרו של הנאשם הוא קילל את השוטרים אשר עצרו אותו ושוטרים נוספים בהם פגש בתחנה:

עם מעצרו קילל הנאשם את השוטר גאנם סלמאן במלים "ערבי מסריח, דרוזים מסריחים, אתם כלבים, ערבים מסריחים כמו הצעירים שהתלוננו לכן אתם רוצים לעצור אותי מכיוון שאתם ערבים כמוהם, אתה מניאק, רוצה לזיין את כל המשטרה המסריחה, אתה ערבי מסריח שאלוהים ישרוף אותך יחד עם משפחתך".

השוטר גאנם עצר את הנאשם והעלה אותו לניידת המשטרה, ובמהלך הנסיעה חבט הנאשם בחלון הניידת. בתחנת המשטרה קילל הנאשם את השוטרים שנכחו במקום, גאנם סלמאן, מחמד כתילאת ואדהם זנגריה במלים "הנביא מוחמד מזדיין, הומו, ערבים מסריחים, בני זונות, הומואים, דרוזים חארות, מניאק, בוגדים, אנסים, מוחמד בן זונה, מוחמד על הזין שלי, הקוראן על הזין שלי, כולכם על הזין שלי, כולם פה ערבים". עוד אמר הנאשם כי אינו מוכן ששוטרים ערבים יגעו בו וכי הוא מקווה שבני משפחות השוטרים יחלו, ימותו ונשותיהם יהפכו אלמנות והמשיך לקלל

עמוד 1

אותם ואת בני משפחותיהם בכינויי גנאי.

בהמשך כשהבחין הנאשם בשוטר גרי תמים ואמר לו: "גם אתה מניאק עם כיפה, אתה מהשב"כ, אתה מזדיין הומו, אמא שלך זונה שתמות מסרטן וגם אתה שיהיה לך סרטן במוח, אתה מזדיין, מכרת את נפשך, שתהיה עקר ולא יהיו לך ילדים".

הקצינה רותם זקן שהייתה במקום, ביקשה מהנאשם להרגע ובתגובה קילל אותה הנאשם ואמר כי היא זונה ו"מזדיינת" עם השוטר אדהם זנגריה.

אם בכל אלה לא די, הנאשם קילל את השוטר ילק דרבה וקרא לו "נאצי".

בשל מעשיו אלה הורשע הנאשם בעבירות של העלבת עובד ציבור, התנהגות העלולה להפר את שלום הציבור ובעבירת איומים אחת.

להשלמת התמונה אוסיף, כי הנאשם זוכה מעבירת איומים נוספת שיוחסה לו בכתב האישום. כמו כן נמנעתי מהרשעתו בעבירה של החזקת סכין, אותה ביקשה המאשימה לייחס לנאשם בשלב הסיכומים בתום שמיעת הראיות בתיק.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם וביניהם ערך השמירה על בטחונו של אדם, הסדר הציבורי ושלטון החוק. עוד עמדה המאשימה על כך שהנאשם בחר לבצע את מעשיו במקום נפיץ, בו הנזק הפוטנציאלי למעשיו היה גדול ורק במזל, לטענתה, האירוע נוטרל בזמן. המאשימה הדגישה כי האירוע לא הסתיים עם הגעת כוחות הביטחון למקום והנאשם המשיך בהתנהגותו גם אל מול השוטרים. לאור אלה, ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם כולל למעשיו של הנאשם הנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל. בתוך מתחם העונש ההולם, לאור עברו הפלילי ומאסרים מותנים שלחובת הנאשם וכן לאור אי לקיחת האחריות למעשיו, עתרה המאשימה להציבו ברף הבינוני של המתחם ולצבור מאסרים מותנים שלחובתו כך שיושטו עליו סך הכל 24 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים.

ביחס לשילובו של הנאשם בהליך טיפולי, סברה המאשימה כי העיתוי בו פנה הנאשם לקבלת טיפול מעורר תהייה וכי אין מדובר בהליך משמעותי המצדיק הקלה בעונשו של הנאשם.

ב"כ הנאשם הפנתה לכך שהנאשם הודה והצטער על מעשיו ביחס לשוטרים וכן לכך שניהול התיק היה ממוקד והתנהל בעיקרו על עבירות האיומים, שמאחת מהן זוכה הנאשם בהכרעת הדין. עוד הדגישה ב"כ הנאשם כי בשום שלב מאירועי מושא האישום לא נקט הנאשם באלימות פיזית, אלא באלימות מילולית, אשר אמנם אין להקל בה ראש, אך היא אינה מצדיקה עונש ברף גבוה של ענישה.

לעניין שיקומו של הנאשם, הפנתה ב"כ הנאשם למכתב מעמותת "אפשר" (במ/4) המדווח על השתלבותו של הנאשם בטיפול במרכז לטיפול בנפגעי אלכוהול והימורים בירושלים, וביקשה להפנותו לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר שיבחן אפשרויות שיקום עבור הנאשם.

ב"כ הנאשם הגישה פסיקה לתמיכה בטיעוניה.

הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה. בדבריו לפני העיד, כי סיים סדנת כעסים במסגרת שירות המבחן ועשה שינוי בחייו, וביקש לסיים את ההליך הטיפולי כדי לא לפגוע בשיקומו.

מתחם העונש הולם

ראשית אומר, כי ראיתי לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכלל מעשיו של הנאשם. מדובר בארוע אחד במהלכו עבר הנאשם מספר עבירות, המהוות מעשה עברייני אחד (וראו לעניין זה ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל וכן ע"פ 6341/14 ניסים בן אישטי נ' מדינת ישראל).

מעשיו של הנאשם קשים ומכוערים, והיו עלולים להסתיים בתוצאה קשה. תחילה הסתובב הנאשם עם מספרים בכיסו, התקרב אל מספר צעירים שהיו במקום, שלף את המספרים והניף אותם באופן מאיים. לאחר מכן עמד במרכז הכביש והחווה תנועה, כאילו ניסה לחבוט במכונית שעברה במקום. הצעירים שהיו במקום חשו מאוימים ממעשיו של הנאשם ופנו לניידת משטרה שעברה במקום. המעשה נעשה בלבה של שכונה ערבית, בעיר אשר ממילא מתאפיינת במתיחות ובאווירה נפוצה, ויכול היה לגרור תוצאות קשות - לנאשם ולאחרים.

הפסול שבמעשי הנאשם מודגש לאור העובדה שבעת ביצוע המעשים החזיק בידו זוג מספרים. אמנם דחיתי את בקשת המאשימה להרשיע את הנאשם בעבירה של החזקת סכין מטעמים דיוניים, אך מהבחינה המהותית מתקיימים יסודותיה של העבירה, והחזקת המספרים מעצימה את אופיים של האיומים ואת הסיכון (אשר למרבה המזל לא התממש), כי מעשי הנאשם ידרדרו לאלומות ויסתיימו בחבלות גוף, או גרוע מכך.

אומר בהקשר זה, כי יש לשבח את תגובתם הבוגרת של הצעירים שהיו במקום, שפנו לעזרת המשטרה על מנת שתטפל בארוע והכילו את התגרויותיו של הנאשם מבלי להגרר אחריו.

עם מעצרו, קילל הנאשם את השוטרים קללות קשות ומכוערות, בעלות אופי גזעני ומאיים, אשר חלקן אף הופנה כלפי משפחות השוטרים. התנהגותו של הנאשם נמשכה גם ברכב המשטרה וגם בתחנת המשטרה והנאשם לא חסך את קללותיו משוטרים רבים אשר נטלו חלק בטיפול בנאשם במהלך האירוע.

מדובר ברצף מתמשך של התנהגות אלימה, בריגורית ופורעת חוק אשר לא ניתן לגלות כלפיה סובלנות או סלחנות.

שוטרי מערך הסיוע, מוסלמים, יהודים, דרוזים ונוצרים כאחד, מבצעים מלאכה שוחקת, קשה וכפוית טובה, תוך חיכוך מתמיד עם אוכלוסיה קשה ופורעת חוק, לא אחת תוך סיכון חייהם. לא ניתן לקבל כי יבצעו את מלאכתם כשהם חשופים לקללות וגידופים. במיוחד דברים אמורים בשים לב לכך שהנאשם בחר להטיח בשוטרים ערבים תשפוכת של קללות גזעניות, הומופוביות ומאיימות, המופנות כלפיהם, כלפי בני משפחותיהם וכלפי בני עמם, וכל זאת משום שבצעו את מלאכתם. לבי יצא אל השוטרים, אשר ספגו את לשון הביבים בה השתמש הנאשם, ויש לשבחם על האיפוק אותו גילו לנוכח התנהגותו של הנאשם.

וגם אם הקללות הסקסיסטיות והמיזוגניות שהטיח הנאשם בקצינה רותם מחווירות ביחס לאלו שספגו חברה, גם עימן אין להשלים.

גם אם על דרך הכלל יש לנהוג ריסון באכיפה בכל הנוגע לעבירות המתמצות בדיבורים, הרי שמקרה זה חורג במידה קיצונית ממה שניתן להכיל, ואין מנוס מלהשית בצידו ענישה מוחשית, הכוללת רכיב של מאסר, בשל אופין של הקללות

ומיקודן בדתם ולאומיותם של השוטרים.

בתי המשפט עמדו פעמים רבות על החומרה שבהעלבת עובדי ציבור, הממלאים תפקידים נאמנה ועל החשיבות שבהוקעתם. ר' לענין זה עפ"ג 2036/10 מדינת ישראל נ' קריה:

"אין חולק, כי העבירות שביצע המשיב חמורות וראויות לכל גינוי והוקעה. העובדה כי המשיב עוסק בחינוך מעצימה את חטאו, באשר הוא מי שאמור לשמש דוגמא אישית בעבור תלמידיו ... והנה, שלושה שוטרים, בעת מילוי תפקידם ... נאלצו להתמודד באופן ענייני ומושכל מול המשיב, עת השפילים, לעג להם, ביזה וקילל אותם, זאת בסגנון אלים ובוטה, תוך שימוש במילות קוד היסטוריות אפלות ומרושעות, טעונות עד כאב, עד דמעות, מהן מדיף ניחוחו הנורא של מוות בייסורים ואובדן צלם אנוש."

וראה גם את פסק דינו של הש' ג'ובראן ברע"פ 5579/10 דוד קריה נ' מדינת ישראל:

"אחר קריאת דברים אלו יש לשוב ולהזכיר כי הדעת אינה סובלת שימוש בביטויים כה נלוזים גזעניים ומעוררי חלחלה כנגד שוטרי משטרת ישראל, אשר עושים את עבודתם נאמנה למען שמירת הסדר הציבורי ובטחון הציבור, ואף מסכנים את חייהם לשם כך. איני יודע מאין לקח המבקש את החוצפה ועזות המצח להתנהג בדרך שכזו לשוטרים במהלך מילוי תפקידם. דבריו אינם מהווים רק פגיעה קשה ביותר בשוטרים עצמם אשר נמצאים שם כדי להבטיח את ביטחוננו, אלא יש בהם פגיעה קשה ביותר בשלטון החוק ובמדינה כולה, כפי שציין בית המשפט המחוזי. על התנהגות שכזו לא ניתן לעבור לסדר היום וחובה עלינו להכביד את ידינו כנגד מי שלוקחים חרות לעצמם לפגוע בצורה כה קשה בנציגי החוק במדינת ישראל. יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית. כאמור על מול אלימות מילולית שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית יש לנקוט בענישה מרתיעה. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד ... מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו" (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 8.3.1988)). בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם (רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 13.8.2008)). על כן בתי המשפט מחייבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים (רע"פ 1860/07 נחמני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.6.2007))."

לאור חומרת המעשים והכיעור שבהם, מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר קצר, אותו ניתן לרצות בעבודות שירות, ועד שנת מאסר, ועונשים נלווים, ובכלל זה פיצוי לנפגעי העבירה.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

הנאשם יליד 1976, גרוש ללא ילדים. לחובתו הרשעות קודמות:

בשנת 2003 הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת שוטר, איומים והעלבת עובד ציבור והוטל עליו מאסר מותנה.

בשנת 2005 הורשע הנאשם בעבירות של הפרעה לשוטר, העלבת עובד ציבור והחזקת סם והוטל עליו מאסר מותנה וקנס.

בשנת 2006 הורשע הנאשם בעבירת שוד והוטלו עליו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי וכן הופעל מאסר מותנה שלחובתו.

בשנת 2015 הורשע הנאשם בעבירות של איומים והיזק לרכוש במזיד והוטלו עליו חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה והתחייבות להימנע מעבירות.

בשנת 2015 הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש והוטלו עליו שלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ששה חודשי מאסר מותנה ופיצוי.

מכתב מעמותת "אפשר" (במ/4), מרכז לטיפול ולמניעה בהתמכרויות, אשר הוגש ע"י ב"כ הנאשם במסגרת הטיעונים לעונש, מפרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם. במכתב מציין מר משה וולף מנהל מרכז "אפשר", כי הנאשם הופנה על ידי שרות המבחן והחל קשר במרכז הכולל מפגשים פרטניים על בסיס שבועי ומעקב רפואי לשלילת שימוש באלכוהול. עוד עולה, כי מאז הקשר עם המרכז, נראה כי הנאשם נמנע באופן מוחלט משימוש באלכוהול. ונאמר, כי הנאשם הביע מודעות והבנה לכך שהתמודדותו באמצעות אלכוהול הינה הרסנית עבורו וביקש לזנוח דרך זו. באמצעות המפגשים הפרטניים, מבקש המרכז להעניק לנאשם דרכים לוויתור התנהגותו שיאפשרו לו השתלבות מטיבה יותר בחברה. לסיכום המכתב הומלץ על המשך התהליך הטיפולי במרכז לצורך שיקומו של הנאשם וסיכויי השתלבותו בחברה בעתיד.

דין והכרעה

מרבית שיקולי הענישה פועלים לחובתו של הנאשם:

הנאשם לא קיבל אחריות לעיקר מעשיו ונשמעו הראיות בתיק. הנאשם אמנם הודה בעבירת העלבת עובד הציבור, אך טען שהקללות שהטיח בשוטרים היו בתגובה לאלימות שהפעילו כלפיו - ובהכרעת הדין קבעתי כי אין לטענה זו כל בסיס.

לחובת הנאשם עבר מכביד בעבירות דומות לאלו בהן הורשע. מאסרים בפועל וכן מאסרים מותנים שהוטלו על הנאשם לא הרתיעו אותו מלבצע עבירות דומות פעם אחר פעם. יתרה מכך, הנאשם ביצע את העבירות מושא אישום זה כששני מאסרים מותנים תלויים מעל לראשו. התנהלותו זו של הנאשם מלמדת על העדר מורא החוק ועל כשלון ההרתעה בעניינו.

הנאשם אף אמר שהוא מבקש להתנצל על מעשיו - אך לא ניצל את ההזדמנות לעשות כן כאשר העידו השוטרים אותם קילל, אלא אמר זאת במהלך עדותו לפני.

לאור עברו המכביד של הנאשם ואי קבלת אחריות למעשיו לא ראיתי טעם לשלוח את הנאשם לשירות המבחן לבחינת

אפיק שיקומי. השתלבותו המאוחרת של הנאשם במרכז "אפשר", היא בסימן מעט מדי ומאוחר מדי, ובאה רק לאחר מעצרו בתיק זה. ועם זאת, אזקוף לזכותו של הנאשם את ההבנה וההכרה הראשונית בבעיה ואומר כי איני רואה מניעה כי הנאשם ימשיך בדרך בה התחיל, במהלך ריצוי ענשו ולאחריו.

הפעלת המאסרים המותנים

לחובת הנאשם שני מאסרים מותנים:

המאסר הראשון הוא מת"פ 14-11-27730 וניתן ביום 15.5.18, ולפיו יאסר הנאשם לשישה חודשים אם יעבור תוך שלוש שנים "עבירה כלשהי שעניינה איומים". משהורשע הנאשם בעבירת איומים, ברי כי יש להפעיל תנאי זה.

המאסר השני הוא מת"פ 14-04-33662 וניתן ביום 15.12.16, ולפיו יאסר הנאשם לשישה חודשים אם יעבור תוך שלוש שנים "עבירה כלשהי שעניינה אלימות". פסיקה עקבית קובעת, כי איומים במעשה אלימות, מהווים עבירת אלימות לעניין הפעלת מאסר מותנה. ר' למשל ע"פ 8188/09, שלומי דבורה:

"3. השאלה היא אכן שאלה שבדין, ולה השלכות על ענינם של אחרים זולת המבקש, ובכל זאת איני רואה מקום לשוב ולברר את הפרשה בפני הרכב שופטים של בית-משפט זה. אמת, יש ובמשפט האזרחי נוהגים כללים, שמקומם לא יכירם כשעל הכף מוטלת שאלת חפותו של אדם. אף יש ממש בטענה כי הדין עשוי להעדיף פירוש המקל עם נאשם על זה המכביד עמו, וזאת נוכח משמעותה החמורה של הרשעה בפלילים. אך כלל אחרון זה אינו מבקש, אף לא יוכל, להסיג את גבולה של דרך הפרשנות הנוהגת עמנו זה מכבר, היא דרך הפרשנות התכליתית. אם יחול אותו כלל, הרי זה אך במקום בו ניסיון לפרש מונח שבדין על רקע תכליתו השיב את פניו של הפרשן ריקם. אין אלה פני הדברים במקרה שבפני.

4. מנקודת מבטה של תורת המוסר אפשר לטעון, כי בכל עבירה יש מן האלימות. אך במישור המשפטי ברי כי אין המונח אלימות מקיף את שלל המעשים המנויים בדיני העונשין שלנו. יש מבין העבירות הקולעות במובהק לגדריה של התנהגות אלימה, ויש אחרות המצריכות בחינה מעמיקה יותר. מבלי למצות אומר, כי שימוש בכוח לשם פגיעה בגופו של אחר, או איום לעשות שימוש בכוח שכזה, הם מן המעשים המצויים בגרעינו של אותו מושג. פלוני, המגלה בדיבורו רצון לחנוק בזרועותיו אדם אחר - וכך עשה המבקש שבפני, נוהג לפי כל דעה מנהג אלים. אמת, לאלימות פנים רבות. קשת המעשים הבאים בגדרה היא רחבה. המבקש להרתיע אדם מפני נקיטתה אפשר כי יתקשה לנקוב - יהא זה מסיבות טכניות או מהותיות - בכל אחד ואחד מבין אלה. אך היטב תהא נהירה לו ההגבלה העקרונית אשר אותה יש להטיל. זה היסוד לנוסח המקיף המשמש לא אחת את ערכאות השיפוט בקובען עונש על-תנאי, והוא ששימש את בית-משפט השלום בענין שבפני. פירוש התנאי על רקע תכליתו אינו מותיר מקום לספק, כי העונש המותנה ביקש להרתיע את המבקש מפני נקיטתו של המעשה בגינו הוא הועמד לדין בפרשה זו. אין כל שחר לטענה כי משלא מימש את איומיו, היינו, לא כך בפועל את ידיו סביב צווארה של המתלוננת וחנקה, ראוי המבקש לפטור מהפעלתה של הסנקציה בגין האיסור שהפר."

משכך, בשים לב לכך שהנאשם התנהג באופן מאיים, תוך שהניף מספרים בעודו מתקדם לעבר קבוצת צעירים כאילו בכוונתו לתקוף אותם, גם מאסר מותנה זה הוא בר הפעלה.

למעלה מהדרוש אומר, כי אינני רחוק מהסברה שבנסיבותיו הקיצוניות של מקרה זה, גם זרם הקללות הבוטות והקשות שהטיח הנאשם בשוטרים, לצד השתוללותו בעת שנעצר, יכלו להחשב התנהגות אלימה בעמדם בפני עצמם - אך לאור הרשעת הנאשם בעבירת האיומים, המפעילה את המאסר המותנה, השאלה אינה צריכה הכרעה.

סיכום

לאור מכלול השיקולים שפרטתי למעלה, ראיתי להציב את הנאשם באמצעו של מתחם הענישה שקבעתי לעיל ולהפעיל מאסרים מותנים שלחובת הנאשם בת"פ 33662-04-14 ובת"פ 27730-11-14, חלקם בחופף וחלקם במצטבר.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. ששה חודשי מאסר בפועל.
 - ב. מפעיל מאסר מותנה של ששה חודשים אשר הושת על הנאשם בת"פ 27730-11-14 ביום 18.5.15.
 - ג. מפעיל מאסר מותנה של ששה חודשים אשר הושת על הנאשם בת"פ 33662-04-14 ביום 16.12.15.
- שני המאסרים המותנים יופעלו בחופף זה לזה, ארבעה חודשים במצטבר לעונש המאסר שבסעיף א' וחודשיים בחופף לו, כך שסך הכל ירצה הנאשם עשרה חודשי מאסר. תחילת ריצוי העונש ביום 20.9.18 מהתקופה ינוכו ימי מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו הודעה מסודרת בענין.
- ד. ששה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור כל עבירה שיש בה יסוד של אלימות והיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
 - ה. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור כל עבירה שיש בה יסוד של אלימות והיא עוון, החזקת סכין, הפרעה לשוטר או העלבת עובד ציבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
 - ו. פיצוי לעדי התביעה 5-11 ו- 14 בסך 2,500 ש"ח כל אחד. הסכום ישולם עד ליום 1.10.18.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר בבית סוהר ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ' סיוון תשע"ח, 03 יוני 2018, בהעדר הצדדים.